

פרשת ויקהל פקודי - החודש

ויקהל-פקודי כז' בו **פרשת החדש**. מוציאין ב' ספרי-תורה. באחד קורין... בפרשת השבוע, **ובשני למפטיר בפרשת בא** "ויאמר ה' וגו' "החדש הזה" עד "תאכלו מצות". מפטירין (יחזקאל מה') "כל העם והארץ" עד "איש מאחוזתו"... **מברכים החודש ר"ח ניסן ביום ג'...** אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות. **יום ב', כט' בו, ערב ראש-חודש.**

ניסן

המולד יום ב' שעה 3 עם 11 דק', 13 חלקים.

לוח א"י, הרב טוקצינסקי.

ראש-חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה: 'ראש חודשים' ('החודש הראשון'), 'חודש האביב' ו'ניסן'. התורה קראתו 'החודש הראשון', כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה, וכן היא קוראת לו 'חודש האביב' מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים ועושר לעולם; ואילו 'ניסן' הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עמם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי 'ניסן' משורש 'ניצן', על שם 'הניצנים נראו בארץ' (שיר השירים ב'). והחכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו: אביב - אב י"ב, כלומר הראש לכל שנים-עשר החודשים.

(יהודה איזנברג, אתר דעת)

שעור פרשת שבוע: בני גינזברג

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.03	זמן תפילין /טלית	17.27	הדלקת נרות
8.48	סוף זמן ק"ש	17.35	מנחה א' 14.00 ב' 17.35
17.50←17.48	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.07	צאת הכוכבים	17.05, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית		
		17.50	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	18.22	צאת השבת

אחות תורנית – הילרי יום-טוב

ש ב ת
ש ל ו מ

על דלתות ניקנור

השבת נסיים בעז"ה את קריאת ספר שמות. החלק האחרון של הספר עוסק במשכן. הפעם אני רוצה לנתח אגדה ידועה יחסית שקשורה למקדש השני.

המשנה במסכת יומא משבחת את ניקנור על הדלתות שתרם לבית המקדש: 'ניקנור - נעשו נסים לדלתותיו והיו מזכירין אותו לשבח. הגמרא מביאה ברייתא המתארת את מעשה הניסים שארעו בדלתות אלו:

תנו רבנן: מה נסים נעשו לדלתותיו?

אמרו: כשהלך ניקנור להביא דלתות מאלכסנדריא של מצרים,

בחזירתו עמד עליו נחשול שבים לטבעו.

נטלו אחת מהן והטילו לים,

ועדיין לא נח הים מזעפו.

בקשו להטיל את חברתה,

עמד הוא וכרכה,

אמר להם: הטילוני עמה!

מיד נח הים מזעפו.

והיה מצטער על חברתה.

כיון שהגיע לנמלה של עכו

היתה מבצבצת ויוצאה מתחת דופני הספינה.

ויש אומרים: בריה שבים בלעתה והקיא אתה ליבשה

ועליה אמר שלמה (שיר השירים א) קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים. אל תיקרי ברותים אלא ברית ים.

לפיכך, כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות של זהב, חוץ משערי ניקנור, מפני שנעשו בו נסים.

ויש אומרים: מפני שנחוששתן מוצהבת היתה.

רבי אליעזר בן יעקב אומר: נחשת קלוניתא היתה, והיתה מאירה כשל זהב (יומא לח, א).

מעשה מיוחד זה מתאר לכאורה סיפור של רצון טוב, נדיבות לב, ואף מסירות נפש עבור מצוות ה'. אך

מאידך מתוארת כאן סיטואציה המצריכה עיון נוסף: מדוע עמד נחשול שבים להטביע את הספינה? האם

אין זה מזכיר לנו את הסיפור על יונה והסערה שפקדה את הים בשל בריחתו מן השליחות? גם הטלת הדלת

אל הים מעלה הרהור על הקשר בין שני הסיפורים. אך מה חטא יש כאן שבגללה באה הסערה? ואם חטא

היה, מדוע לבסוף לא טבעה הספינה על נוסעיה? ועוד, מה טיבה של אלכסנדריה, מדוע היו צריכים להביא

את הדלתות ממקום כה רחוק?

במקום אחר בגמרא אנו קוראים על קהילת אלכסנדריה:

תניא, רבי יהודה אומר: מי שלא ראה דיפלוסטון של אלכסנדריא של מצרים לא ראה בכבודן של ישראל.

אמרו: כמין בסילקי גדולה היתה, סטיו לפני מסטיו, פעמים שהיו בה (ששים רבוא על ששים רבוא) כפלים

כיוצאי מצרים. והיו בה שבעים ואחת קתדראות של זהב כנגד שבעים ואחד של סנהדרי גדולה, כל אחת

ואחת אינה פחותה מעשרים ואחד רבוא ככרי זהב. ובימה של עץ באמצעיתה, וחזן הכנסת עומד עליה

והסודרין בידו. וכיון שהגיע לענות אמן - הלה מניף בסודר, וכל העם עונין אמן. ולא היו יושבין מעורבין,

אלא זהבין בפני עצמן, וכספין בפני עצמן, ונפחין בפני עצמן, וטרסיים בפני עצמן, וגרדיים בפני עצמן.

וכשעני נכנס שם היה מכיר בעלי אומנתו ונפנה לשם, ומשם פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.

מדובר אם כן בקהילה מופלאה, עשירה ביותר, מרובת אוכלסין, ומאורגנת להפליא. מי שרצה לראות כבודן

של ישראל, היה עליו לרדת לאלכסנדריה!

על הברייתא הזאת מוסיף האמורא אביי:

אמר אביי: וכולהו קטלינהו) ואת כולם הרג) אלכסנדרוס מוקדון. מאי טעמא איענשו? - משום דעברי אהאי קרא (דברים יז) לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד, ואינהו הדור אתו (והם חזרו ובאו). כי אתא, אשכחינהו דהוו קרו בסיפרא (דברים כח) ישא ה' עליך גוי מרחוק. אמר: מכדי, ההוא גברא בעי למיתי ספינתא בעשרה יומי, דליה זיקא ואתי ספינתא בחמשה יומי, נפל עלייהו וקטלינהו (כאשר בא ראה אותם קוראים בספר ישא וכו' אמר הספינה צריכה להגיע בעשרה ימים והרוח הביאתה בחמשה ימים. נפל עליהם והרגם) (בבלי סוכה דף נא עמוד ב).

מה היה חטאם של בני אלכסנדריה שכך אירע להם? הם עברו על האיסור שלא לשוב עוד למצרים! מה עניינו של איסור זה? מצרים הייתה תמיד אלטרנטיבה לארץ ישראל. משהגיע עם ישראל לארצו, הוא נדרש להיות נאמן לה, לחיות בה, להפריח את שממותיה, ולקומם בה מדינה שבליבה המקדש. ארץ זו לא תמיד היה קל לחיות בה. מאז ומעולם האויבים הציקו לבני עמינו, ואף אקלימה ואוצרותיה הטבעיים לא יכלו להתחרות עם מה שהציעו להם ארצות אחרות בכלל ומצרים בפרט.

בסיפורנו אנו קוראים לכאורה על נדיבות לב של אנשי אלכסנדריה, אבל יש לתת את הדעת לכך, שבמקום להיות נדיבי לב מרחוק ולכתוב צ'ק נכבד לבניין המקדש, הם נדרשו פשוט לעזוב את גלות מצרים ולבוא לארץ ישראל ולהיות שותפים אמיתיים בבניינה! המשפט בברייתא בסוכה הקובע שימי שלא ראה דיפלוסטון של אלכסנדריה של מצרים לא ראה בכבודן של ישראל – הוא משפט נורא! וכי כבודן של ישראל צריך להראות במצרים? וכי לא ברור שבזמן שעם ישראל על אדמתו, ובית המקדש קיים, כבודן של ישראל צריך להראות שם ולא במצרים?

קהילת אלכסנדריה (ובהמשך כמובן גם בגליות האחרות) יצרה לעצמה אלטרנטיבה נוחה ביותר שם בגלות (ובמיוחד כאשר מדובר על מצרים הדבר הרבה יותר חמור); בית כנסת מפואר, קהילה מאורגנת, התבססות כלכלית מרשימה ודאגה הדדית שלכל אחד תהיה פרנסה מכובדת. למעשה ממקורות אחרים הן בגמרא והן מקורות חיצוניים אנו יודעים שבתקופת בית שני, הוקם שם גם מקדש כדוגמת המקדש בירושלים – מקדש חוניו!

במצב דברים זה דימו לעצמם יושבי אלכסנדריה, שאין צורך עוד בעלייתם ארצה. וכי מה חסר להם שם בגלות? להפך, בגלות הכל הרבה יותר טוב, במיוחד אם ישלחו גם מידי פעם תרומות נכבדות ליאחינו היקרים' בארץ!

דומני שזה רקע הדברים גם לסיפור, של דלתות ניקנור. הנחשול הגדול שרצה להטביע את הספינה, ביטא בעצם את המחאה נגד מצב דברים זה. הרי זה לא יתכן שקהילה שלימה גדולה וחזקה תשב בגלות ותשקיט את מצפונה בזה ששולחת תרומה מכובדת למקדש.

אך יש גם צד שני למטבע. יש כאן בכל זאת אהבת התורה ומסירות הנפש ורצון אמיתי לעזור, לכן בסופו של דבר הסיפור מסתיים והכל בא על מקומו בשלום. אולם עדיין האזהרה בדמותו של הנחשול קיימת (ובאמת החורבן על אלכסנדריה מגיע בספינה הבאה עם רוח חזקה) שלא לאורך זמן יוכל להתקיים מצב בו רוב היהודים נשארים בגלות ואך מעטים נרתמים למשימה של בניין הארץ והמקדש.

מת life – הרב דוד

שיר מלאך אסף...

השבוע ליווינו לבית עולמו את בנו וידידנו אסף ריבלין ז"ל. כל פרידה היא קשה. כל פרידה מעוררת זיכרונות. כל פרידה יש בה עצב. אך קשה שבעתיים פרידה מידיד, איש אמת, איש אמונה ומשפחה. איש תורה ועבודה. זוכר אני, בימים שהיה עוד בסעד ועבדנו יחד ברפת, אסף היה עושה כל עבודה באחריות ובהתמדה, ואף התקדם מקצועית במספר תחומים. היתה לו רגישות מיוחדת לצוות העובדים. זוכר אני, איך נודמנו פעם יחד בערב יוה"כ לבתים הכוללים, אני כאבא לילדי המפ"ל והוא כמעביר שיעור. בשיעורו, בחר אסף בעזרת דגם של בית המקדש, להפנים בילדים את תחושת יוה"כ דרך עבודת הכהן הגדול במקדש. ברוחו הטובה וביסודיות הראה והעביר דרך התחנות השונות ודרך הדגם של המקדש, את מלאכת היום הגדול, והילדים עוקבים אחר דבריו, מי ביותר הקשבה ומי פחות. ראיתי בעיניו הבוהקות, בהתלהבות, את הרצון להפנים בקרב הילדים, את מהות היום הקדוש. דרך המעשה – להפנמה, דרך החוויה הדתית - להגביר אמונה. לימים נפרדו דרכנו, אך מעגלי החיים הפגישו אותנו דרך מוסדות החינוך של הילדים, ודרך חברים משותפים בבית יתיר. תמיד היה אסף מקדם בשלום, ומספר בשבח הישיבה או מקום הלימוד. בהיותו 'איש הקבה"ד', ספרו חברים בבית יתיר, שאסף עמד על כך שבתפילות חגיגיות יתקיים מנין אחד לישוב, כדי שתהיה תפילת ציבורית המאחדת את כל הקהילה. ואכן, הוא הצליח בכך בערבי שבתות וחגים.

לאחרונה, עם התפרצות המחלה נפגשנו מספר פעמים ותמיד אסף שידר אופטימיות. בכל הזדמנות סיפר איך התגבר בשלב זה, כיצד בעזרת רותי אתרו תרופה מסוימת ודרך טיפול טובה יותר, והם בדרך הנכונה. ואתה כשומע, עומד ומשתאה על כוח ההתמודדות הנובע מאמונה גדולה. למדנו מאסף מהי אמונה, למדנו מאסף איך השמירה על אופטימיות ורצון חיים, נותנת כוח להתמודדות גם בזמנים קשים. ומכוח ההתמודדות הזאת, זורם הכוח לכל המשפחה ולסובב. למדנו ממשפחת ריבלין מהו כוח מאחד של משפחה. סיפרה שרה על מסיבת 'פדיון הבן' שהתקיים לנכד של אסף – ידידיה חיים, לפני כעשרה ימים בין כתלי בית החולים, כאשר הוא הצליח לשמוח עם הנכד החדש ואף לרקוד עמו. ראינו את איחוד המשפחה וחזקה.

לא לחינם בחרו בני המשפחה לסיים את הלוויה בשיר מתוך דברי ישעיהו הנביא:

(ד) שְׂאֵי סְבִיב עֵינֶיךָ וְרֵאֵי כֵלָם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ לֶךָ בְּנֵיךָ מִכְּחוּק בְּבֹאוֹ וּבְנִתֶיךָ עַל צַד תֵּאֲמַנָּה:

(ה) אִז תִּרְאֶי וְנִהְרַתְּ וּפְחַד וְרִחַב לִבְבְּךָ כִּי יִהְפֹּךְ עֲלֶיךָ הַמּוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם בְּבֹאוֹ לֶךָ: (ישעיהו פ"ו ס')

תודה לך אסף, ותודה לך רותי ומשפחה יקרה. ולחברתנו שרה שמתמודדת בגבורה עם האבידות הגדולות, שלוחה כוס תנחומים והרבה חיזוק. לימדתם אותנו פרק גדול וחשוב באמונה גדולה ובדרך התמודדות. ובכוח אמונה זו נגיע לסיום מזמור לאסף:

(יט) וַיִּדְעוּ כִּי אֶתָּה שָׁמַךְ יְדֹנָד לְבַדְךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ: (תהילים פג)

יהי זכרך ברוך,

בני א'למלך

לשרה ריבלין
כואבים עימד
במות בנד
אסף ריבלין ז"ל

לשפרה ניר
משתתפים באבלך
במות אחותך הבכורה

סיכום חברויות לאסיפת החברים

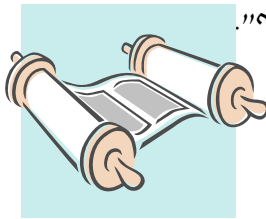
יושבים באסיפה, דנים בהצעת המוסד, בדרך כלל אני יושבת ליד החלונות בצד, הפעם אני "המוסד", ומבקשת לדון באמנה דתית, שהיא בעצם תוצר לוואי לפעילות קהילתית. פטפטת ודברת זו פעילות? ובכלל, האם יש בה יעילות? הרבה ציניות והומור נשלחו כחיצים, בראשית השנה ביד הספקנים והליצנים. ובכל זאת הלכנו על זה, עם מורי דרך מנוסים, ובלבד שיצטרפו אל המסע רק אלו שרוצים. בבית הקפה היהודי שנפתח בחדר האוכל שמאל במוצ"ש "וישלח", הוספנו עוד ועוד שולחנות עד שהאולם נמלא בציבור מבורך, בחנו - מהו הצביון הדתי של המרחב הציבורי והפרטי? האם רצויים לנו קווים אדומים בתחום הדתי? בסיום הערב העמסנו דפי משוב קבוצתיים ומצבור פתקים ענק, על כתפיה של רכטי, שסיכמה לאחר עבודה מאומצת, בקובץ מצומק. ממנו שאבנו נושאים ואמירות שפורסמו לכלל הציבור, והתחלנו להתכונן לסוף שבוע (לא במלון) במרחב הפתוח, שוב בחדר אוכל שמאל, כי מה שבטוח, בטוח. בבית הקפה בינתיים הכרנו כמה דמויות חדשות שהגיעו לקיבוץ, ושמענו כמה מבני המשק שקודם לכן, בקושי השמיעו ציוץ. זו הייתה במה אינטימית בה חשו רבים הקשבה, מן שיח כזה המעניק משמעות לשותפות רחבה. הסכמות לא היו שם גם לא גילויי לב מרעישים, אך ניצוץ של אמון שאולי עוד ניתן להעלות את הדברים הבאמת רגישים. כך יצאנו לדרך, לסוף שבוע של מרחבים פתוחים ומתוחים, וכשהיה נראה שפיצוץ עומד להתרחש לקראת שישי, בא הבוקר עם ה"אני מאמין" האישי. ולמרות שהנוכחות לא עברה את המאה וקצת, (מה לעשות, לא הסתדר באמצע יום עבודה והכנות לשבת) בכל זאת, בסיום יצאנו עם אסיף לא מבוטל, חמישה נושאים מפורקים לסעיפים כבדי משקל. בסיס מוצק יחסית, להצעות החלטה עבור אסיפת החברים, שאולי אינן מבטאות את פסגת החלום הדתי של כל המשתתפים, אך יש בהן הרבה מן המשותף, ומשלום הבית, איתו נוכל לחיות בסעד, אחרי שכבר אמרנו שהשיח, ההכרות, ההידברות, וההבנות היו עיקר היעד.

אז זהו,

דנו במרחב הציבורי ובמרחב הפרטי, בשלום בית ובגבולות המגבלות,

דנו בצביון השבת, ברגישות המארחים והאורחים ובהיבוק עם גבולות. בחינוך מעורב צנוע לכתחילה ולא בדיעבד, ובשיתוף ועדות דת, חינוך ותרבות בעבודת הרב המיועד. חתמנו את האסיפה ב"תיקו" (23 מול 23) וב"צריך עיון", בסוגיה – אותה נצטרך להחזיר לדיון: מי ישתתף בהצבעה על בחירת הרב החדש? וסליחה תושבים יקרים, אוהבים אתכם ממש, אלא שחוק הוא חוק ולא כל מבוקשנו ממומש. מסתבר שכל מסמך המתקבל באסיפה הוא בעל תוקף משפטי, גם אם לנו ברגע מסוים נראה העניין לגמרי לא בעייתי.

נוכל רק לומר שנעשה את המקסימום לשתף, אולי נקבל הנחה בהצבעות בשל היותנו "עוֹטֵף". תם ולא נשלם, עוד רבה הדרך לפנינו, כי רב לקיבוצנו טרם הבאנו... עד כאן דיווח מוצ"ש כי-תשא,

תרצה אורן

"וכף אשר נדמה רוחו אותו..." (פרשת ויקהל פ"ה, כא) –

פצילות התנדבות בביה"ס דצ"ת

למי שתהה מה ומי היתה הקבוצה שאכלה עם החברים בצהרי יום רביעי בחדר האוכל – הנה הסבר קצר: כידוע, את אירועי ר"ח אדר בבי"ס מארגנים תלמידי כתיב ט'. בזמן ההכנות לקראת ר"ח קיבלנו בכתה החלטה לנסות ולארגן יום פעילות וכיף לילדים חולי סרטן מביה"ס סורוקה, שם גם מטופל בנה של היועצת שלנו בביה"ס. לאחר מספר עיכובים ודחיות התקיים, בשעה טובה, יום זה ביום רביעי האחרון. 35 ילדים והורים הגיעו מבי"ש (בניהם גם ילדים מהמגזר הבדואי שאימותיהם הפליאו בהכנת פיתות על ה"טאבון" בפירת החי), נהנו מפעילות באולם הספורט ואח"כ בפירת החי. היום הסתיים בארוחת צהרים בחדר האוכל. ב"ה שמענו תגובות טובות מאוד מצד המשתתפים, ואנו שמחים על כך.

אנו רוצים להודות למספר גורמים שתרמו להצלחת היום:
- למועצה האזורית שדאגה להסעה הלוך וחזור ומימנה אותה.
- לקיבוץ סעד, ובמיוחד - לעובדי חדר האוכל והמטבח, שדאגו לארוחה טעימה ומכובדת.
- לרוני ושירה מפינת החי שאירחו אותנו בשמחה רבה.
- לדותן - צימבליסטה שהסיע את האורחים בטרקטור ועגלה ברחבי הקיבוץ.

תודה לכל שאר העוזרים והמסייעים,

י'חק life

בשם תלמידי כתיב ט', ביי"ס דצ"ת.

קולות *le פיוס*

בחודש נובמבר האחרון התפרעו צעירים יהודים בכפר יסוף שליד תפוח, הציתו את המסגד, וחיללו את ספרי הקודש בו. בעקבות האירוע יצאה משלחת של אנשי דת יהודים, ובראשם הרב מנחם פרומן (תקוע), הרב יהודה גלעד והרב שמואל ריינר (ישיבת מעלה גלבע) להביע הזדהות עם אנשי הכפר, ולמסור להם ספרי קודש חדשים, כתחליף לאלה שחוללו.

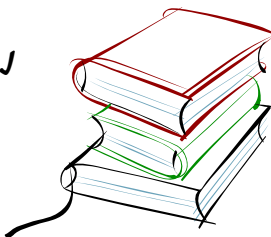
סבי, לוסיאן לזר, צפה בדברים בביתו שבירושלים, והחליט שברצונו להצטרף למעשה הפיוס, בשל אירוע דומה מעברו. לסבי היה בביתו קוראן מהודר, עם תרגום לצרפתית, שקיבל פעם במתנה, והוא רצה למסור אותו למתפללי המסגד ביסוף, על מנת להביע הזדהות עם סבלם. הוא לא רצה לשלוח אותו בדואר, כלאחר יד, אלא ביקש שלמעשה סמלי זה יהיה הד ומשמעות. הוא ביקש את עזרתי, וכך- ביום חמישי לפני שבועיים (י"א אדר) נסעתי לכיוון כפר יסוף, ובכניסה לכפר תפוח הסמוך נפגשתי עם נציגי הכפר ומסרתי להם את הקוראן של סבי. יחד אתו מסרתי להם גם את הדברים המצורפים שכתב סבי (מתורגמים לערבית, כמובן), ואשר אני מביא כאן תמצות שלהם:

"לקהילת המסגד בכפר יסוף,

מאד הזדעזעתי ממעשה השחתת המסגד בכפר, וברצוני לחזק את ידי אלה המשמיעים קול שונה מזה שעלה ממעשי היהודים שבאו לחלל מקום תפילה בארץ ישראל. מאורעות אלו החזירו אותי לאירוע בו הייתי שותף בהיותי פרטיזן בצרפת הכבושה. חיילים גרמנים פשטו על מחנה היחידה שלי, גנבו, השמידו וחיללו כל מה שהיה אפשר. לאחר חזרתנו למחנה גליתי בין הדברים שנהרסו גם את התנ"ך שלי, אותו הגרמנים חיללו בצורה מזוויעה ביותר. פלוגת הפרטיזנים שלי הייתה בקשר עם כומר פרוטסטנטי מכפר סמוך, אשר היה פוקדנו מעת לעת, ואף היה מצטרף אלינו לעיתים לקריאת פרשת השבוע בשבתות. כשנתיים לאחר האירוע שציינתי קיבלתי לביתי חבילה בדואר, ובתוכה תנ"ך עברי (משנת 1833) ששלח לי אותו כומר. לתנ"ך היה מצורף מכתב בו כתב הכומר שהוא, כמי שקיבל אותו חינוך דתי כמו החיילים הגרמנים שחיללו את התנ"ך שלי, רואה עצמו חייב לתרום לתיקון המעשה".

כתלמיד צעיר לקולנוע, בבית הספר "מעלה", תיעדתי את הדברים, וב"ה גם יצא מזה סרט קצר ביום מין הימים. במהלך צילומי סרט שאלתי את סבי אם אי פעם עיין בקוראן שהיה ברשותו. הוא השיב שדווקא קרא בו לא מעט. סבי לא מצא בו עניין רב, והבחין בפערים גדולים בין מסריו לבין המסרים שבמקורות היהודיים, אך למרבה התרגשותו מצא בו גם פסוק האומר "כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם מלא" (סורה 5- "השולחן", פס' 32, למתעניינים) כמעט כמו משפט חז"ל המופיע במסכת סנהדרין, ואשר חרוט על המדליה אותה מעניק "יד ושם" לחסידי אומות העולם, אשר סבי חבר בוועדה לציונם. מעניין גם לציין בהקשר זה, כי אותו הכומר ששלח לסבי את התנ"ך לאחר המלחמה, הוכר לאחרונה כחסיד אומות עולם, הודות למשפחה יהודית שהסתיר בכפרו שבצרפת בתקופת השואה, ובאפריל הקרוב יבואו צאצאיו לקבל את מדליית חסיד אומות העולם ב"יד ושם", בשמו.

נדב *לזכר*

12,000 ₪ - האט זה מחצית השקל?

לפי אבן-שושן, השקל ערכו 7.2 גרם זהב, שהם היום בערך 360 ₪. מחצית השקל- ערכו 180 ₪. במונחים של היום סכום זה (מחצית השקל) שווה ל- 15 ₪ לחודש.

אפשר לרכוש מעשיר ועני באותה מידה בדיוק (ההדגשה של שרה עברון במאמר בעלון על פרשת "תשא").

אני תמה על שרה, כמרכזת ועדת ביקורת, שהיא מציינת שמחצית השקל זה "חלקו הקטן" של כל אחד לאוצר הכללי, ואינה מביעה דעתה על הנהוג בקהילתנו. במדבר נדרש כל אחד לתת 180 ₪ בשנה, ואילו אנחנו נדרשים לתת כל אחד 12,000 ₪ מס קהילה לאוצר הכללי "חלקנו הקטן".

דודה להבי!

הודעות:

מצעט טובים ירוקים

ביום שלישי הקרוב, א' בניסן, 16/3, יתקיים בע"ה יום מעשים טובים, ובו, בין השאר, עשיה למען איכות הסביבה - בדומה לפעילויות המתוכננות ביום שיפוץ הקיבוץ.

מטרה חשובה שלא נכנסה בסל התוכניות ליום השיפוץ, אך נכללת ביום המעשים הטובים- היא **איסוף מתכות**: כלי כסף ישנים, סכו"ם ישן וכו'.

ביום שלישי הנ"ל יוצבו בע"ה באלות בחד"א, לשם ניתן יהיה להביא את המתכות הישנות. מומלץ כבר השבת לאסוף בשקית את המתכות שאינכם זקוקים להן.

הצוות הירוק.

לידיעת כל האמלאים...ועם הצעירים סליחה

יש דבר שנקרא כרטיס גמלאי בינלאומי. הוא מוצע אישית לכל מבקש מעל גיל 65 הפונה בפקס למשרד הרווחה. ערכו של הכרטיס בהנחות הרבות והמשמעותיות בביקורים ובטיולים בחו"ל.

כל שעליך לעשות הוא לשלוח לפקס מספר - **02-6547034** את הצילום של **דף הפרטים האישיים והצילום שלך מהדרכון הישראלי** ותוך מספר שבועות תקבל בדואר את הכרטיס.

(הטלפון של האחראית - תהילה - הוא 02-6547025), אבל אין כל צורך להטריד אותה בשאלות).

נא הפיצו למכריכם וידידיכם!

רותי נוריק.

אחדות הקיבוץ הדתי - "נפאטיס פהיל ישראל"

חברי מזכירות הקבה"ד יצטרפו לאחד מימי המסע שמארגנת מידי שנה משפחת אפנר, יוצאי עלומים, לזכר בנם אבי וחבריו, זכרם לברכה, שנפלו באסון המסוקים. כל בית ישראל מוזמן להצטרף לצעידה

המיוחדת, ואנו מזמינים במיוחד את חברי הקבה"ד לחבור אלינו להליכה משותפת ב"דרך בורמה",

ביום שני ז' בניסן (22.3.2010) פרטים באתר המסע.

נחמיה רפא

עוגת שוקולד לפסח עם קמח תפ"א וקוקוס

זוהי כמובן עוגה המתאימה לפסח, והיא ללא גלוטן. לעוגה 3 תערובות שימוספרו במספרים מאחד עד שלוש.

ועכשיו לעבודה:

המצרכים:

6 ביצים

כוס ורבע סוכר

2 כפות שמן

2 כפות קקאו גדושות

100 גרם קוקוס

3 כפות גדושות קמח תפוחי אדמה.

אופן ההכנה:

בקערה 1 – לערבב: 2 כפות קקאו + 100 גרם קוקוס + 3 כפות קמח תפ"א. להניח בצד.

בקערה 2 – לערבב 6 חלמונים + 2 כפות שמן.

בקערת המיקסר – להקציף 6 חלבונים להוסיף בהדרגה כוס ורבע סוכר.

אחרי הכנת הקערות שימו לב לתהליך –

לערבב קודם את קערה מס. 3 (קצף החלבונים) עם קערה מס. 2, בתנועות עטיפה לערבב את הקצף עם תערובת החלמונים.

אחר כך להוסיף את קערה מס. 1 (החומר היבש) ושוב לערבב בתנועות עטיפה, עד שכל החומר היבש נבלע בקצף.

לחמם קודם את התנור על 180 מעלות, לאפות את העוגה כ-40 דקות (לפי התנור שלכם...)

ולהתפלל שהעוגה תצליח ולא תגלוש... כמו שקרה פעם ראשונה לכותבת שורות אלה.

המתכון באדיבות האינטרנט! העוגה קלה להכנה (אם דאגתם לבצע את כל ההוראות) ובהחלט טעימה.

דכורה רולנאן.

מזל טוב!

לחנה גולדשמידט

ולכל המשפחה

בכרת מזל-טוב לבבית

לבית המצווה של הנינה שי

בתם של נטע ואמיר

נכדתם של שושי ואורי

לרחל כהן

ולכל המשפחה

מזל-טוב כפול ומכופל

לבר- המצווה של הנכדים:

אביעד - בנם של נורית ואמוץ עשהאל

ואלעד - בנם של ברוריה ושלמה הרן

מהנצפה בביה"ס יבנה (קטעים מתוך מכתב להורים)

...הפנימייה קיימה לראשונה בפרשת משפטים שבת כפולה. השבת הראשונה של משתתפי תוכנית תורת חיים מכתה י', התקיימה במקביל לשבת נוספת של כיתה י"ב. התפילות המשותפות, סעודות השבת והשיחות עם המרצים האורחים והצוות החינוכי, היו מצוינות. קיימת בצוות תחושה טובה שיש בידינו כלי חינוכי לחוויה דתית – שבת פנימייה- חוויה מיוחדת וטובה.

תלמידי הפנימייה בשכבת י"ב הגיעו בנוכחות מלאה לאירוע השיא של מעגלי צדק בירושלים, כל זאת בתוך עומס של לימודים והפקות תיאטרון. האירוע הינו אירוע שיא ללימוד קבוע המתקיים בימי רביעי, במסגרת ה"חוג התורני", בלימוד נפגשים התלמידים עם מקורות תורניים העוסקים ב"תיקון עולם" ובצדק חברתי. באירוע צפו התלמידים (חלקם אף השתתפו) במשחק כדורסל של נבחרת הנכים הישראלית, וכן השתתפו במפגש בני נער.

טיולים שנתיים – הטיולים השנתיים בחטיבה העליונה מתקיימים בשבועות הללו. כתות י"ב יצאו להרי אילת מיד עם שובם מחנוכה, תלמידי כתות י' טיילו השבוע במדבר יהודה, ותלמידי כתות י"א יצאו בעוד כשבועיים למזרח הרמון. כל הטיולים, הם טיולים נודדים בשטח, כמיטב המסורת הבית ספרית. נציין בתודה ובשמחה את שיתוף הפעולה ההדוק עם האגף המשקי ועם חברים מקבוצת יבנה הדואגים למנהלות של שלושת הטיולים. נוכחותם של חברי יבנה בטיולי בית הספר, כשותפים מלאים, הנושאים בעולו הלוגיסטי של הטיול משדרת את החיבור העמוק בין בית הספר לקבוץ ומחזקת אותו – תודה רבה! יישר כוחם של המחנכים המחנכות המדריכים והמדריכות המובילים את הטיולים.

תוכנית הישיבות והמדרשות – תלמידי כתות י"א מסיימים בימים אלה את התקופה החשובה והמכוננת של לימודים במדרשות וישיבות. במחזור זה, תלמידינו היו פזורים מקרית שמונה ונוב, ועד ירוחם ומצפה רמון. כעשרה מוסדות שונים פתחו את שערי בית המדרש שלהם עבור תלמידינו, ורבים מהם מיצו את מלוא האפשרויות שהעמידה עבורם התוכנית המסתיימת ערב חג הפורים, כולל הישארות בבית המדרש בשבת זכור ובחג הפורים. יישר כוח לצוות י"א שעשה לילות כימים בביקורים, בניטור, ליווי עידוד וחזקת תלמידינו בכל פזוריהם. נשמח לשובם לבית הספר בימים הקרובים.

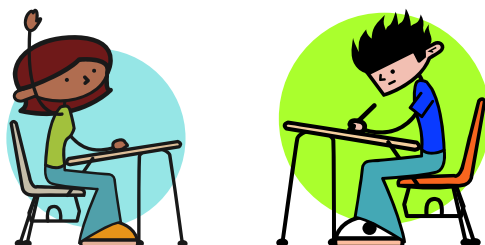
דמות הבוגר, דמות בית הספר, בעקבות הדיונים – תודה רבה להורים ולידידי בית הספר הרבים שהקדישו מזמנם ומחשבתם והשתתפו עימנו בערב חשוב זה. הקשבנו ורשמנו את כל הדברים שנאמרו בקבוצות הדיון.

הנקודות המרכזיות שעלו היו:

- דרכנו ייחודית, טובה וראויה - חסרה הכרזה על חינוך למצוינות דתית בדרכנו, יש למצוא דרכים להכריז באווה על ייחודו הדתי של בית הספר, מתוך קיום מצוות והכרת ההלכה.
- רבים הצהירו שנחוצה זהות דתית נראית לעין, עלינו למצוא דרכים להפוך את מסדרונות בית הספר ל"מסדרונות דתיים".
- נחוצה יצירת מסגרת מגינה ותומכת לתלמידים ותלמידות מצוינים מבחינה דתית, שתהווה גם מסגרת לבניית מנהיגות דתית מובילה.

הדברים היוו בסיס לסדרה של דיונים המתקיימת בבית הספר על עיצובה של שנת הלימודים הבאה תשע"א. אחת האפשרויות שאנו שוקלים היא הרחבתו של מסלול תורת חיים בכתה י' לכתת בית מדרש בכתה י' החדשה.

שרה צמרון

הנהלה הקהילה

אסיפה

תעודת הזהות המבטאת את השקפת עולמה הדתית של קבוצת סעד נדונה באסיפה במוצש"ק. שמחנו לראות שהציבור נתן הסכמתו לניסוחים השונים (שהינם בעצם סיכומי הדיונים הציבוריים שעברנו כולנו יחד), גם בנקודות שנחשבות רגישות ולא פשוטות. שי בן יוסף, שליווה את הדיון, ציין בין השאר כמתבונן מהצד לאורך כל התהליך, את עוצמתה של הקהילה, את אופן הדיונים המכובד, ואת התחושה ששלום הבית גדול וחשוב לכולנו, ובעברו יש נכונות להכיר גם בצרכי הזולת ובהשקפותיו. למעשה, פרקי המסמך נדונו אחד לאחד, ואושרו ברוב גדול, כמעט פה אחד. אל הפרק האחרון, העוסק בהגדרת דרכי הצבעה וקבלת החלטות עתידיות בנושאים המדוברים, הגענו מאוחר, והדיון "הסתבך". בסופו של דבר ההצבעה האמיתית על פרק זה הייתה ברגליים, כשחברים החלו לצאת מהאולם בגין השעה המאוחרת. עצרנו את הדיון וההצבעה, ומכיוון שעיקר ההחלטות בפרק זה נוגעות לדרך בחירת הרב, שיידון "אחרי החג", סוכם שנביא זאת שוב לדיון באופן מסודר לקראת בחירתו. בינתיים נדפס ונחלק לציבור את הנוסח המתוקן.

מתנות חג "לעובדי הבית"

נהגנו עד כה, כמו כל מעסיק בארץ, לתת מתנת חג לעובדים עימנו. מתנה זו הפכה ברבות השנים במשק הישראלי, כחלק מעולם העבודה ותנאיו.

מדי שנה, בהגיע מועד החגים, התלבטנו בשאלות הקשורות למתן מתנה כזו מהענף גם לחברי הקיבוץ. אי הבהירות הייתה גדולה.

כעת, עם השינוי והמעבר להסתכלות על עולם העבודה באופן הדומה למקובל בחוץ, דנו בעניין פעם נוספת. נראה לנו שבנושא המתנה לחג, שהפכה כאמור לחלק מתנאי העבודה, ננהג כך גם עם חברינו, בדומה לשכירים העובדים בענף, וכל חבר יקבל ממקום עבודתו תוספת (אחידה) בגובה המתנה לחג. לחברים העובדים משרה חלקית, או בגמול- יהיה גובה המתנה מהענף, בהתאמה.

הקהילה עצמה, תמשיך להעניק שי צנוע לחג, לכל החברים והתושבים, כחלק סמלי משמחת החג.

"הכניסיני תחת כנפך"

כולנו זוכרים את פרויקט לימוד היהדות והגיור שנעשה בצבא, ושזכינו להשתתף בו מספר פעמים (ביוזמת מיכה ז"ל). כעת יש לנו הזדמנות נוספת, ובשבת זו מתארחים אצלנו כ-24 חיילים וחיילות, העומדים לפני סיום קורס לימודי יהדות. שבת יהודית בקהילה דתית מהווה עבורם חוויה רוחנית משמעותית ומשלימה. אנו מקווים שיהיו רבים מתוכם שימשיכו לשלב הבא- תהליך גיור. יישר כוח לרננה יערי ולדביר לוי שעוסקים בארגון השבת, בהכנות, ובליווי.

ועוד נכנסים מתחת לכנפיים...

כדאשתקד- תוכנית ניסן יוצאת לדרך בחודש ניסן. כ-12 צעירים וצעירות מחו"ל הלומדים בישיבות ובמדרשות, מגיעים אלינו "בין הזמנים", כשהמוסדות נסגרים. הם עובדים בענפים לקראת פסח, סופגים את האווירה המיוחדת של ערב פסח, ומבלים איתנו (מי שירצה ..) את ליל הסדר. נקווה שתהיה חוויה מוצלחת לכל הצדדים כמו בשנה שעברה ..

חומות של תקווה

לא חסר כלום לתנופת הבנייה שהחלה, והבלגן שהיא יוצרת, אז כדי שיהיה מושלם, החלה גם בניית המיגון מסביב לקירות מבני הגיל הרך. הכוונה ללוחות פלדה המוצמדים לקירות, מבחוץ, על מנת למנוע חדירת רסיסים במקרה של ... בזכות הגידול הדמוגרפי, כנראה שלקראת שנה הבאה נשתמש בארבעה פעוטונים (חוץ משני הגנים הממוגנים החדשים). לצערנו, אושרו בשלב זה מיגונים לשלושה בתים בלבד,

וכולנו תקווה שבמהלך החודשים הבאים נקבל אישור למיגון הבית הנוסף. המיגון אמנם נבנה מבחוץ, אבל הבלגן – הוא גם בפנים, כי נצטרך להעביר את הילדים בכל בית שבו עובדים, לפעוטון אחר שבו סיימו. בקיצור: הורים – יהיה צורך להזיז, לשנות, ולהרים. כדאי לעזור למרכזת הגיל הרך – ושאישי בל יברח.

בית ספר יום שישי

זו יצירה נפלאה שיש לנו בסעד כבר שנים, הרבה מאד בזכותה של ברוריה המסורה, ובזכות המתמידים. הציבור התמעט קצת לאחרונה, ואני מעביר לציבור את קריאת ברוריה והלומדים – בואו, לימדו ותיהנו. פתוח לכולם. מורים משובחים. שיעורים מעניינים. הדלתות פתוחות... לא צריך להתחייב למנוי. אפשר לסירוגין, ומדי פעם. מחכים לכם.

מזמו"ר שיר

בני אחיטוב הוא אחד מנציגינו הוותיקים במזמו"ר (מזכירות מורחבת של הקיבוץ הדתי, המתכנסת אחת לחודשיים שלושה). המזמו"ר עוסקת ומקבלת החלטות בכל הנושאים התנועתיים בין מועצה למועצה, ומכאן חשיבותה. בנוסף לבני, מייצגים אותנו – חיים הרצל, שרה עברון, ועבדכם. בני מבקש לסיים את תפקידו. אנו מחפשים חברים שיש להם עניין בכך. מי שמעוניין – נא לפנות אלי. (בבקשה – לא לדחוף!).

"זריזים מקדימים .."

עם התקרבותו של פסח בצעדי ענק, והמקדימים למצוות כבר דופקים ספרים בחלונות, נזרו את המזורזים ונזכיר שציפוי מיגון החלונות, אלרגי לסבון ודומיו. הציפוי מבפנים, ויש לנקותו במים בלבד. וסימנך: "ומנך וְשִׁטְף בַּמַּיִם" (ויקרא ו).

מועדים לשמחה

ואכן הקבה"ד, שפעיל מאד בשנים האחרונות, נותן לנו הזדמנות לשמוח ב"שבת אחים גם יחד" – בקיבוץ יבנה. כל התנועה – משפחות חברים, תושבים, ילדים וכו' – מוזמנת ליום תנועה – א' חוהמ"פ, יום רביעי בשבוע. זכינו והקייטרינג שלנו מספק את ארוחת הערב (הערכת המתכננים כ-2000 נפש) יישר כוח לקייטרינג ולענף המזון! פרטים עוד יבואו. רשמו לפניכם.

את *fe*, את *fe*, את *fe*.

פִּנְת הַקְּלָנוּצִית והַאֹפְנִיִּים

הקדמה:

בדרך-כלל הנוהגים בשטח הקיבוץ מודעים לסכנות ונוהגים בזהירות. חשוב שלכולנו יהיו כללים אחידים.

ועדת ותיקים דנה בנושא הבטיחות, ולאחרונה גם מתי רפפורט כתבה על הנושא ב"עלים".

לפנינו לקט מתקנות משרד התחבורה. אם כולנו, רוכבי אופניים והנוהגים בקלנועית (או ברכב אחר) ננהג על-פי התקנות האלה נמנע תאונות ונזקים שאנו עלולים לגרום לזולת ולעצמנו.

התקנות:

לפני תחילת הנסיעה – יש לוודא שהכלי כשיר לנסיעה, כולל לחץ אוויר בגלגלים. לחץ אוויר נמוך גורם ל:

א. חוסר יציבות של הרכב

ב. נזק לדפנות הצמיג, שעלול להתפוצץ בעקבות כך.

2. לפני נסיעה לאחור יש לבדוק שלא עומדים מאחור אנשים ושהדרך פנויה.

